

Ljubica Sokić

Ljubica Cuca Sokić ([Bitolj](#), [9. decembar 1914](#) — [Beograd](#), [8. januar 2009](#)) je bila [srpska slikarka](#) i akademik [SANU](#).

Biografija

Rođena je kao kćerka [Manojla Sokića](#) (1887-1941), prvog vlasnika i glavnog urednika beogradskog lista „Pravda“ i njegove supruge Ruže, rođene Kuzmanović. Gimnaziju je pohađala u Beogradu, gde joj je profesor crtanja bila [Zora Petrović](#). Slikanju su je učili profesori [Beta Vukanović](#), [Ljuba Ivanović](#) i [Ivan Radović](#). Ljubica Sokić je radila i izlagala u [Parizu](#) u godinama od [1936.](#) do [1939.](#) Po povratku iz Pariza, prvi put je samostalno izlagala svoje radove 1939. u beogradskom [paviljonu Cvijeta Zuzorić](#). Jedan je od osnivača umetničke grupe „Desetoro“. Bila je profesor na [Akademiji likovnih umetnosti](#) u [Beogradu](#) od 1948. do 1972. Godine [1968.](#) postala je dopisni član [SANU](#), a od [1978.](#) bila je redovni član. Pored slikarstva, bavila se [ilustracijom](#) dečjih knjiga i časopisa, kao i izradom skica za filmove.

Njeno slikarstvo se opisuje kao [intimističko](#). U početku je slikala [mrtve prirode](#), [pejzaže](#), figure i [portrete](#). Kasnije je težila ka uproščavanju formi, geometrizaciji i umerenoj [apstrakciji](#). Povremeno je koristila tehnike [kolaža](#) i eksperimentalnih materijala.

Preminula je 8. januara 2009. u Beogradu i sahranjena 13. januara na [Novom groblju](#) u Beogradu.